

Izstrādāta saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 238 no 03.04.2012
„Nacionālā meža monitoringa noteikumi”

Saskaņota ar Zemkopības ministra 14.12.2013 vēstuli Nr. 3.2-3e/4209/2013

Apstiprināta ar Latvijas Valsts mežzinātnes institūta „Silava”
direktora 17.12.2013 rīkojumu Nr. 22-v

Nacionālā meža monitoringa 1.4. aktivitātes „Meža kaitēkļu un slimību monitorings” metodika

I Vispārīgie jautājumi

1. Meža kaitēkļu un slimību monitoringa mērķis ir iegūt informāciju par mežsaimniecības biotisko risku (slimību, kaitēkļu un briežu dzimtas dzīvnieku) populāciju stāvokli un radīto bojājumu dinamiku, laicīgi prognozēt apdraudējumu mežsaimniecībai un sagatavot rekomendācijas saimniecisko pasākumu plānošanai zaudējumu samazināšanai īstermiņā un ilgtermiņā sagaidāmo klimata izmaiņu kontekstā.
2. Meža kaitēkļu un slimību monitorings nodrošina statistisko informāciju par mežsaimniecības biotisko risku izplatību mežā un to kaitējuma apmēriem un izmaiņām laikā.
3. Meža kaitēkļu un slimību monitoringa rezultātus izmanto meža īpašnieki un meža īpašuma apsaimniekotāji, valsts pārvaldes un zinātniskās institūcijas.
4. Šajā metodikā norādītais parauglaukumu skaits var variēt atkarībā no pieejamā finansējuma. Samazinot parauglaukumu skaitu līdz norādītajai minimālajai robežai, samazinās rezultātu ticamība un pieaug risks nepamanīt iespējamo bojājumu risku.

II Meža kaitēkļu un slimību monitoringa metožu bloki

5. Monitoringa pastāvīgā (sistemātiskā) daļa

- 5.1. Sistemātiski novērojumi I līmeņa meža veselības stāvokļa monitoringa parauglaukumos, novērtējot skuju, lapu grauzēju kaitēkļu un stumbra kaitēkļu klātbūtni.
- 5.2. Zemsedzes kontrole stacionāros parauglaukumos ziemojošo kūniņu uzskaitē un stumbra kaitēkļu bojājumu uzskaitē ar transektu metodi.
- 5.3. Feromonu slazdu izmatošana stacionāros parauglaukumos.
- 5.4. Briežu dzimtas dzīvnieku bojājumu un populācijas blīvuma novērtējums parauglaukumos.

5.5. Stumbra trapes izplatības novērtējums parauglaukumos.

6. Monitoringa mainīgā (aktīvā) daļa.

6.1. Meža īpašnieku un tiesisko valdītāju sniegtās informācijas apkopošana, pārbaude un precizēšana.

6.2. Padziļināta izpēte masu savairošanās gadījumos.

III Meža kaitēkļu un slimību monitoringa metožu apraksts

7. Meža kaitēkļu un slimību monitoringa I līmeņa meža veselības stāvokļa monitoringa parauglaukumos

7.1. Papildus I līmeņa meža veselības stāvokļa monitoringa mērījumu veikšanai tā parauglaukumos pēc bojājumiem, ekskrementiem, dažādām attīstības stadijām ik gadus tiek identificētas sekojošas skuju, lapu graužēju, stumbra, jaunaudžu kaitēkļu un kokaugu slimību sugas un aprakstīti to bojājumi, ja to darbība rada būtisku koku defoliāciju:

7.1.1. skuju graužēji:

- 7.1.1.1. priežu sprīžotājs (*Bupalus piniarius*);
- 7.1.1.2. priežu parastā zāglapsene (*Diprion pini*);
- 7.1.1.3. priežu rūsganā zāglapsene (*Neodiprion sertifer*);
- 7.1.1.4. priežu iedzeltenā zāglapsene (*Gilpinia pallida*);
- 7.1.1.5. egļu mazā zāglapsene (*Pristiphora abietina*);
- 7.1.1.6. priežu audžu tiklapsene (*Acantholida posticalis*);
- 7.1.1.7. priežu pūcīte (*Panolis flammea*);
- 7.1.1.8. priežu vērpējs (*Dendrolimus pini*);
- 7.1.1.9. priežu sfings (*Hyloicus pinastri*);
- 7.1.1.10. egļu mūķene (*Lymantria monacha*);
- 7.1.1.11. egļu bruņuts (*Physokermes piceae*);
- 7.1.1.12. priežu īsskuju pangodiņš (*Thecodiplosis brachyntera*).

7.1.2. lapu graužēji:

- 7.1.2.1. ozolu mūķene (*Lymantria dispar*);
- 7.1.2.2. mazais salnsprīžmetis (*Operophtera brumata*);
- 7.1.2.3. lielais salnsprīžmetis (*Erannis defoliaria*);
- 7.1.2.4. ozolu tinējs (*Tortrix viridana*);
- 7.1.2.5. bērzu vērpējs (*Eriogaster lanestris*);
- 7.1.2.6. ābeļu vērpējs (*Malacosoma neustria*);
- 7.1.2.7. ievu tīklode (*Yponomeuta evonymella*);
- 7.1.2.8. lauku maijvabole (*Melolontha melolontha*);
- 7.1.2.9. meža maijvabole (*Melolontha Hippocastani*);
- 7.1.2.10. ābolu zāglapsene (*Hoplocampa testudinea*);

7.1.3. stumbra kaitēkļi:

- 7.1.3.1. egļu astoņzobu mizgrauzis (*Ips typographus*);
- 7.1.3.2. egļu sešzobu mizgrauzis (*Pityogenes chalcographus*);
- 7.1.3.3. galotņu sešzobu mizgrauzis (*Ips accuminatus*);
- 7.1.3.4. lūksngrauži (*Tomicus piniperda*, *T. minor*);

- 7.1.3.5. sveķotājsmecernieki (*Pisodes* spp);
 - 7.1.3.6. koksngrauži (*Monochamus* spp., *Rhagium inquisitor*, *Acanthocinus aedilis*, *Saperda* spp.);
 - 7.1.3.7. ošu raibais lūksngrauzis (*Hylesinus fraxini*);
 - 7.1.3.8. bērzu gremzdgrauzis (*Scolytus ratzeburgi*);
 - 7.1.4. jaunaudžu un sēklu kaitēkļi:
 - 7.1.4.1. maijvaboles (*Melolantha* spp.);
 - 7.1.4.2. smecernieki (*Hylobius* spp);
 - 7.1.4.3. sakņgrauži (*Hylastes* spp.);
 - 7.1.4.4. tinēji (*Evetria* spp; *Epinotiatedella*, *Rhyacionia* spp., *Blastesthia* spp, *Petrova resinella*)
 - 7.1.4.5. čiekuru svilnis (*Dyorictria abietella*);
 - 7.1.4.6. egļu čiekuru tinējs (*Laspeyresia strobilella*);
 - 7.1.4.7. priežu stādu tīklapsene (*Achantholyda hieroglyphica*);
 - 7.1.5. slimības:
 - 7.1.5.1. sakņu trupe (*Heterobasidium annosum*);
 - 7.1.5.2. celmene (*Armillaria* spp.);
 - 7.1.5.3. sveķu vēzis (*Peridermium pini*);
 - 7.1.5.4. skujbire (*Lophodermium* spp);
 - 7.1.5.5. egles čiekuru rūsa (*Thecopsora padi*).
 - 7.1.6. Dzinumu apkodumi, stumbru mizas nobrāzumi:
 - 7.1.6.1. staltbriedis (*Cervus elaphus*);
 - 7.1.6.2. alnis (*Alces alces*).
- 7.2. Identificējamo sugu saraksts var tikt papildināts, iekļaujot sugas, kurām novērota masu savairošanās kādā no Latvijas reģioniem.

8. Zemeszemes kontrole un kaitēkļu uzskaitē pastāvīgos parauglaukumos un transektos

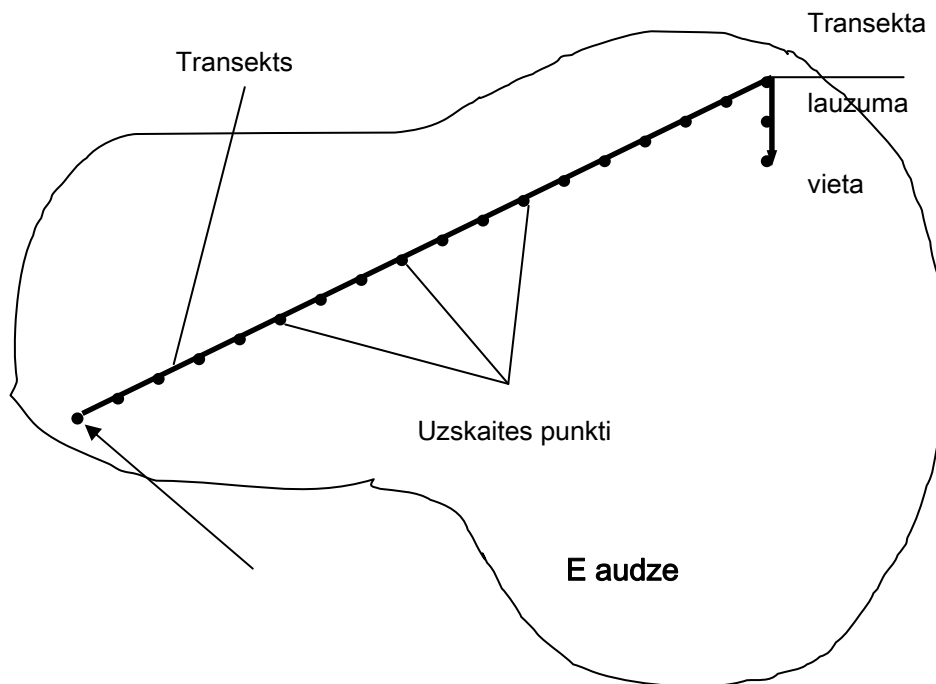
- 8.1. 30 vienmērīgi izvietotos pastāvīgos parauglaukumos divas reizes gadā tiek veikta kaitēkļu ziemojošo stadiju uzskaitē. Katrā parauglaukumā nejausi tiek izvēlēti divdesmit 1m² lieli uzskaites laukumi. Pastāvīgos parauglaukumus ierīko vidēja vecuma priežu audzēs SI, Mr vai Ln meža tipos, vienmērīgi nokļājot Latvijas teritoriju. Par parauglaukumu izvēlas viendabīgu, vismaz 1 ha lielu meža audzi.
- 8.2. Veicot uzskaiti, katram uzskaites laukumam noņem sūnu, ķērpju (zemsegas) kārtu un rūpīgi pārmeklē visu uzskaites laukumu līdz augsnes minerālajai daļai. Uzskaites kartiņā atzīmē veselo un vizuāli bojāto vai parazitēto kūniņu (kāpuru vai citu attīstības stadiju) daudzumu. Pēc uzskaites laukuma pārbaudes sūnas nokļāj atpakaļ. Uzskaites laukumi konkrētajā parauglaukumā katru gadu tiek izvēlēti nejausi.
- 8.3. Veicot rudens zemeszemes kontroli priežu audžu tīklapsenes savairošanās riska reģionā (Latvijas dienvidaustrumos), katrā parauglaukumā veic 10 20x20x20 cm kontrolrakumus lai novērtētu priežu audžu tīklapsenes klātbūtni un savairošanās gadījumā eonimfu un pronimfu attiecību.

- 8.4. Katru gadu no 1.maija līdz 1.jūlijam tiek veiktas pavasara zemsedzes pārbaudes, uzskaitot sekojošus ziemojošos meža kaitēkļus:
- 8.4.1. priežu parastā zāglapsene,
 - 8.4.2. priežu sprīžotājs,
 - 8.4.3. priežu sfings.
- 8.5. Rudens zemsedzes pārbaudes veic 15.septembra līdz 1. novembrim, uzskaitot sekojošas kaitēkļu sugas:
- 8.5.1.1. priežu pūcīte;
 - 8.5.1.2. priežu vērpējs;
 - 8.5.1.3. priežu rūsganā zāglapsene;
 - 8.5.1.4. priežu parastā zāglapsene.
 - 8.5.1.5. priežu audžu tīklapsene (Latvijas dienvidaustrumu daļā)
- 8.6. Audzē, kurā iekārtots zemsedzes uzskaites pastāvīgais parauglaukums, veic arī priežu lūksngraužu uzskaiti. Izvēlētajā uzskaites vietā iedzen mietu, ap kuru apļveida parauglaukumā ar rādiusu 1,78 m uzskaita visus priežu lūksngrauža papildbarošanās rezultātā nokritušos svaigos priežu dzinumus (ar zaļām skuļām). Pēc uzskaites visus nokritušos priežu dzinumus savāc un izmet ārpus uzskaites laukuma robežas. Katrā audzē lūksngraužu uzskaiti veic 5 vienmērīgi izvietotos uzskaites laukumos. Priežu lūksngraužu uzskaites katru gadu veic vienos un tajos pašos uzskaites laukumos, jo tādejādi nākamajā gadā visi nokritušie dzinumi ir uzskatāmi par svaigiem.

9. Stumbra kaitēkļu uzskaitē pastāvīgos parauglaukumos ar transektu metodi

- 9.1. Uzskaiti veic, lai novērtētu egļu astoņzobu mizgrauža populāciju. Uzskaites metodi nepieciešamības gadījumā var izmantot citu stumbra kaitēkļu uzskaitēm pēc lokāliem meža bojājumiem vētru, snieglaužu, skuju, lapu graužēju kaitēkļu savairošanās dēļ.
- 9.2. Uzskaiti veic 400 Latvijas teritorijā vienmērīgi izvietotās egļu audzēs, kuras atbilst sekojošiem kritērijiem:
- 9.2.1. audzes vecums lielāks par 50 gadiem;
 - 9.2.2. egles sastāva koeficients audzes sastāva formulā ir 7 un lielāks.
- 9.3. Mežaudzes tiek izvēlētas nejauši, nepieļaujot tādu mežaudžu iekļaušanu izlasē, kurās iepriekš zināmi stipri bojājumi.
- 9.4. Ik gadus uzskaiti veic vienās un tajās pašās mežaudzēs. Ja konkrētā audze nocirsta vai aizgājusi bojā, izvēlas citu tuvumā esošu egļu audzi.
- 9.5. Parauglaukumos uzskaita svaigi invadētos kokus, izmantojot transektu metodi.
- 9.5.1. Transekta sākumu brīvi izvēlas audzes malā. Pirms uzskaites sākšanas sagatavo vienu mietiņu uzskaites punkta iezīmēšanai. Transekta sākums uzskatāms par pirmo uzskaites punktu, un tajā iesprauž sagatavoto mietiņu.
 - 9.5.2. Katrā uzskaites punktā novērtē 3 egles. Kā pirmo novērtē mietiņam tuvāko egli, pēc tam 2 novērtētajai eglei tuvākās egles.

- 9.5.3. Uzskaites kartiņā atzīmē novērtētās egles piederību diametra grupai („L”, ja diametrs lielāks vai vienāds ar 26, „M”- ja diametrs ir mazāks par 26 cm).
- 9.5.4. Uzskaites kartiņā atzīmē, ja vai egle ir vai nav svaigi invadēta.
- 9.5.5. Ja tuvākā egle no uzskaites punkta atrodas tālāk par 4 m, tad uzskaiti konkrētā punktā neveic, un šis punkts uzskatāms par “tukšo” punktu (uzskaites kartiņā visās uzskaites punkta ailītēs ieraksta „X”).
- 9.5.6. Ja pārējās egles no novērtētās egles atrodas tālāk par 4 m, tās neuzskaita, ieviešot uzskaites kartiņas attiecīgajā ailītē „X”.
- 9.5.7. Kad koki pirmajā uzskaites punktā uzskaitīti, izvēlas transekta virzienu (azimutu), perpendikulāri potenciālajam mizgraužu avotam (svaigai egļu vējgāzei vai savairošanās ligzdai, meža sienai, ciršanas atlieku zaru kaudzēm u.c.), vai brīvi izvēlētu virzienu, ja šāda potenciālā avota nav. Izņem mietiņu, ar soļiem transekta virzienā nomēra 10 m un iesprauž mietiņu. Šis ir otrais uzskaites punkts.
- 9.5.8. Kopējais transekta garums ir 30 uzskaites punkti (290 m). Ja transekts ir garāks par konkrētās mežaudzes garumu, transekta līniju drīkst lauzt, atzīmējot jauno virzienu (azimutu) uzskaites kartiņā. Uzskaites laukuma shematiskais attēlojums dots 1.attēlā.
- 9.5.9. Uzskaita tikai egļu astoņzobu mizgrauža svaigi invadētas egles. Par

svaigi invadētām eglēm uzskatāmas egles, kuras vizuāli izskatās veselas (egles vainags - skujas ir zaļas un nav redzami mizas bojājumi), bet to mizā ir redzamas sekmīgas mizgrauža invāzijas pazīmes (brūni mizas milti pie egles sakņu kakla un mizgrauža ieskrejas bez sveķojuma).

1. attēls. Egļu astoņzobu mizgrauža svaigi invadēto egļu uzskaites laukuma shematiskais attēlojums

10. Feromonu slazdu izmatošana stacionāros parauglaukumos

- 10.1. Feromonu slazdus izmanto kaitēkļu sugām, kuru uzskaitēi nav izmantojama zemsedzes kontrole.
- 10.2. Ar feromonu slazdiem veic egļu mūķenes un ozolu mūķenes monitoringu.
 - 10.2.1. Uzskaitēi veic 26 uzskaites parauglaukumos, līdz 1.jūlijam izvietojot 3 tilpuma slazdus un sintētiskā dzimuma feromona dispenserus.
 - 10.2.2. Noķerto tauriņu skaitu nosaka lidošanas aktivitātes beigās pie slazdu novākšanas. Slazdus novāc līdz no 1. līdz 15.septembrim
- 10.3. Ar feromonu slazdiem veic egļu astoņzobu mizgraužu monitoringu riska reģionos.
 - 10.3.1. 26 Uzskaites punktus iekārto svaigās skujkoku cirmās, kuras izstrādātas ne agrāk kā iepriekšējā gada 1.novembrī, cirmā izvietojot 4-6 feromonu slazdus.
 - 10.3.2. Monitoringam izmanto gan tāfeļveida, gan piltuvveida slazdus ar agregācijas feromona dispenseru.
 - 10.3.3. Slazdus neizvieto tuvāk par 30m no augošas egles.
 - 10.3.4. Reizi divos mēnešos maina feromona dispenseru, izņemot gadījumus, ja tiek izmantoti ilgstošai lietošanai paredzētie dispenserī.
 - 10.3.5. Slazdus izliek līdz 20.aprīlim un novāc pēc 30. septembra. Slazdus tīra un vaboles uzskaita 1 līdz 2 reizes nedēļā (atkarībā no mizgraužu lidošanas aktivitātes).

11. Briežu dzimtas dzīvnieku bojājumu un populācijas blīvuma novērtējums parauglaukumos

- 11.1. Uzskaitēi veic, lai novērtētu staltbrieža, stirnas un aļņa populācijas un to nodarītos bojājumus priežu, egļu un apšu kokaudzēm.
- 11.2. Uzskaitēi izvēlas mežaudzes, kuras neatrodas tālāk par 200 m no meža resursu monitoringa parauglaukuma centra, kura uzmērīšana plānota aprīļa vai maija mēnešos.
- 11.3. Uzskaitēi izvēlas priežu, egļu un apšu audzes, kuras pirmās uzmērīšanas reizē atbilst sekojošiem kritērijiem:
 - 11.3.1. egļu audzes līdz 40 gadu vecumam;
 - 11.3.2. priežu audzes līdz 20 gadu vecumam,;
 - 11.3.3. apšu audzes līdz 20 gadu vecumam.
- 11.4. Uzskaites vienība ir iepriekš minēto audžu nogabals neatkarīgi no meža īpašuma formas.
- 11.5. Uzskaitēi veic 150 – 400 izvēlētos nogabalos, kuri vienmērīgi izvietoti Latvijas teritorijā. Nogabalu skaits izvēlētos sekojošā attiecībā: 1/3 egļu audzes, 1/3 priežu audzes, 1/3 apšu audzes.
- 11.6. Uzskaitēi katru gadu atkārtoti vienās un tajās pašās jaunaudzēs. Ja audzes vecums ir pārsniedzis 11.3 punktā noteikto vecumu, atlasa citu kritērijiem atbilstošu jaunaudzi un uzskaitēi veic tajā.

- 11.7. Nogabalā, kurš izvēlēts uzskaitē, ierīko apļveida uzskaites parauglaukumus:
- 11.7.1. viena parauglaukuma platība ir 100m².
 - 11.7.2. ja nogabala platība nesasniedz 1ha, koku uzskaiti veic 4 parauglaukumos;
 - 11.7.3. nogabalos, kuru platība pārsniedz 1 ha, parauglaukumu skaitu aprēķina 5% no konkrētā nogabala platības izdalot ar 100 un noapaļojot līdz veselam skaitlim;
 - 11.7.4. parauglaukumus audzē izvieta pēc acumēra, vienmērīgi, dabā neiezīmējot.
- 11.8. Parauglaukumos veic jaunaudzes I stāva priežu, egļu un apšu svaigo (iepriekšējā ziema un pavasaris) koku bojājumu uzskaiti un briežu dzimtas dzīvnieku ekskrementu uzskaiti.
- 11.9. Jaunaudzes I stāva priežu, egļu un apšu svaigo (iepriekšējā ziema un pavasaris) koku bojājumu uzskaiti veic sekojošā sadalījumā:
- 11.9.1. koks nebojāts;
 - 11.9.2. koks viegli bojāts (konstatēti atsevišķi svaigi mizas nobrāzumi un dzinumu apkodumi);
 - 11.9.3. stipri bojāts (mizas bojājumi 50-80% no stumbra perimetra, bojāti vairāk kā 50% dzinumu, galotne vesela);
 - 11.9.4. koks iznīcināts (mizas bojājumi vairāk kā 80% no stumbra perimetra, nolauzta galotne).
 - 11.9.5. koks nokaltis iepriekšējā gada bojājumu rezultātā.
- 11.10. Briežu dzimtas dzīvnieku ekskrementu uzskaitē uzskaita visas ekskrementu kaudzītes sadalījumā pa dzīvnieku sugām.
- 11.11. Aļņu un staltbriežu ekskrementu kaudzītes diferencē četrās kategorijās:
- 11.11.1. bullis;
 - 11.11.2. govs;
 - 11.11.3. teļš;
 - 11.11.4. dzimums un vecums nav pārlicinoši nosakāms.
- 11.12. Informācija par briežu dzimtas dzīvnieku bojājumiem meža ekosistēmās izmantojama analīzei saistībā ar meža resursu stāvokli un dinamiku attiecīgajā reģionā, zemes lietotāju saimniecisko darbību (mežsaimniecība, lauksaimniecība, transporta infrastruktūra), aizsardzības pasākumiem pret koku bojāšanu, savvaļas dzīvnieku sugu daudzveidību (starpugu konkurence, plēsēji), medījamo pārnadžu populāciju struktūru un dinamiku, medību slodzi un dzīvnieku piebarošanu, kā arī medību tiesību izmantošanu un apriti.

12. Stumbra trupes novērtējums parauglaukumos.

- 12.1. Meža resursu monitoringa parauglaukumos, kuros iepriekšējā cikla laika veikta koku ciršana, novērtē trupes klātbūtni nocirsto koku celmos.

- 12.2. Trupes klātbūtni vērtē meža resursu monitoringa B parauglaukumā (100 m²), tajā novērtējot trupes klātbūtni (ir/nav) starp uzmērīšanas reizēm nocirsto koku celmos sadalījumā pa koku sugām.
- 12.3. Informācija par trupes klātbūtni koku celmos izmantojama analīzei par tās sastopamību atkarībā no vietas ģeogrāfiskajiem apstākļiem, meža augšanas apstākļiem un meža ekosistēmas tipa, iepriekšējās kokaudzes sugu sastāva un produktivitātes.

13. Kaitēkļu un slimību reģistrēšana I līmeņa meža veselības monitoringa un meža resursu monitoringa ietvaros

- 13.1. Veicot koku veselības novērtējumu I līmeņa meža veselības monitoringa un meža resursu monitoringa ietvaros, vispirms tiek novērtēti bojā gājušie koki. Vizuāli tiek novērtēts koku stumbrs 1-2m augstumā meklējot stumbra kaitēkļu ieskrejas, izskrejas. Konstatējot stumbra kaitēkļu klātbūtni, tiek noņemts koka mizas paraugs (ne mazāks par 20x30cm) un pēc eju galerijām noteiktas kaitēkļu sugas. Ja parauglaukumā egļu vai priežu audzēs konstatēti vairāk kā 2 svaigi kaltuši koki, kuros konstatētas agresīvas stumbra kaitēkļu sugas (egļu astoņzobu mizgrauzis, galotņu sešzobu mizgrauzis, sveķotājsmecernieki), mežaudzē, kurā iekrīt parauglaukums, veic koku uzskaiti ar transektu metodi.
- 13.2. Ja I līmeņa meža veselības monitoringā audzes vidējā defoliācija pārsniedz 25%, tiek novērtēta skuju/lapu grauzēju kaitēkļu klātbūtne. Par skuju/lapu grauzēju klātbūtni liecina lapotnes nograuzums uz vēja nolauztiem zariņiem, nokritušas daļēji apēstas skujas/lapas, ekskrementu kaudzītes zirnekļu tīklos, liels kāpuru, kūniņu (kokonu), olu daudzums uz koku stumbriem, paaugā vai zemsegā, liels imago daudzums audzē (tauriņi, zāglapsenes). Kaitīgais organisms tiek identificēts pēc raksturīgā bojājuma vai pēc kādas no attīstības stadijām.
- 13.3. Veicot koku veselības novērtējumu I līmeņa meža veselības monitoringa un MRM ietvaros, kokiem ar izteiktu zemu vitalitāti pārbauda sēņu slimību klātbūtni - augļķermeņu vai rizomorfu esamību pie sakņu kakla.
- 13.4. Priežu jaunaudzēs līdz 15 gadu vecumam novērtē skujbires klātesamību. Par slimības inficētiem kokiem atzīstami koki, kuriem skujbires rezultātā nobirst 2 gadus un jaunākas skujas.

14. Meža īpašnieku un tiesisko valdītāju sniegtās informācijas apkopošana, pārbaude un precizēšana

- 14.1. Saņemot informāciju par iespējamu kaitēkļu savairošanos mežā, tiek veikta konkrētās mežaudzes apsekošana, novērtējot meža kaitēkļu klātbūtni, sugu, bojājuma apjomu, masveida savairošanās risku, konkrētās mežaudzes apdraudējumu un apdraudējumu reģionālā līmenī.
- 14.2. Pēc bojātās teritorijas apsekošanas pēc meža īpašnieka un tiesiskā valdītāja pieprasījuma tiek sagatavotas rakstiskas rekomendācijas kaitēkļu vai slimību bojājumu ierobežošanai.

15. Padziļināta izpēte masu savairošanās gadījumos

- 15.1. Kaitēkļu masu savairošanās gadījumā vai identificējot tās risku tiek veikta padziļināta izpēte un sniegtas rekomendācijas preventīvajiem pasākumiem un kaitējuma mazināšanai.
- 15.2. Konkrēti uzdevumi padziļinātai izpētei tiek definēti, pamatojoties uz kaitējošā organisma bioloģiju, respektējot reģionālo apdraudējumu un saskaņā ar izpētei pieejamo finansējumu.
- 15.3. Ikvienas kaitēkļu masu savairošanās gadījumā tiek organizēta zinātnieku un praktiķu ārkārtas darba grupa situācijas novērtēšanai un priekšlikumu izstrādei ikreizējas rīcības noteikšanai.

16. Informācija par meža slimību un kaitēkļu monitoringa rezultātiem

- 16.1. Katru gadu līdz 1. aprīlim tiek sagatavots ikgadējais pārskats par slimību un kaitēkļu monitoringa rezultātiem iepriekšējā gadā.
- 16.2. LVMI Silava mājas lapā www.silava.lv sadaļā "Nacionālais meža monitorings" tiek ievietota operatīvā informācija par slimību un kaitēkļu masveida savairošanos, kā arī informācija par padziļinātas izpētes rezultātiem. Saite uz šo informāciju tiek nosūtīta elektroniski pēc meža nozares dalībnieku pieprasījuma.